

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Ing. Petra Šuránka a soudců JUDr. Davida Krysky a Mgr. Miroslava Makajeva ve věci

žalobkyně: **OPTAGLIO a.s.**, IČO 48950076
sídlem Obora 20, 267 23 Lochovice
zastoupena advokátem Mgr. Jiřím Skálou
sídlem Ovčí Hájek 2172/42, 158 00 Praha 5

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 6. 2024, č. j. 19062/24/5100-10612-710970,

takto:

I. **Rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 6. 2024, č. j. 19062/24/5100-10612-710970, a platební výměr Finančního úřadu pro Středočeský kraj ze dne 17. 3. 2023, č. j. 1061818/23/2100-31473-208968, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**

II. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku částku 9 800 Kč, a to k rukám jejího zástupce Mgr. Jiřího Skály, advokáta.**

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) dodanou dne 16. 8. 2024 do datové schránky soudu domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 6. 2024, č. j. 19062/24/5100-10612-710970 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný na základě odvolání žalobkyně změnil platební výměr na odvod za porušení rozpočtové kázně Finančního úřadu pro Středočeský kraj (dále jen „správce daně“) ze dne 17. 3. 2023, č. j. 1061818/23/2100-31473-208968, tak, že se žalobkyni podle § 44a odst. 4 písm. b) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění účinném do 31. 1. 2021 (dále jen „rozpočtová pravidla“) vyměřuje odvod do Národního fondu za porušení rozpočtové kázně ve výši 2 573 346 Kč namísto původně vyměřené částky 2 795 272 Kč.

Obsah žaloby

2. V podané žalobě nejprve žalobkyně podrobně rozporovala jednotlivá kontrolní zjištění správce daně týkající se způsobu stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky, nedodržení minimální zákonné lhůty pro podávání nabídek uchazečů o veřejnou zakázku, nezaslání písemné pozvánky zástupcům poskytovatele dotace, nepovoleného navýšení ceny v průběhu realizace veřejné zakázky a porušení zásady transparentnosti při výběru dodavatele. V návaznosti na tuto argumentaci žalobkyně namítala, že stanovená výše odvodu za porušení rozpočtové kázně není přiměřená vzhledem k závažnosti porušení dotačních pravidel, neboť poskytnutá dotace splnila svůj účel.

Vyjádření žalovaného

3. Žalovaný navrhl, aby byla žaloba jako nedůvodná zamítnuta, přičemž se podrobně vyjádřil k jednotlivým žalobním námitkám.

Podstatný obsah správního spisu

4. Dne 11. 1. 2019 správce daně oznámil žalobkyni zahájení daňové kontroly, které se uskuteční při ústním jednání dne 4. 2. 2019 v sídle žalobkyně. Předmětem daňové kontroly má být plnění rozhodnutí o poskytnutí dotace k projektu č. CZ.1.03/4.1.00/14.01563.

5. Ve správním spisu jsou založeny dokumenty, které se týkají žalobkyní realizovaného dotovaného projektu „*Výroba nových unikátních ochranných, identifikačních a bezpečnostních prvků dokladů firmy OPTAGLIO s. r. o.*“ Především se jedná o rozhodnutí o poskytnutí dotace na projekt financovaný ze 100 % z Evropského fondu pro regionální rozvoj a následně o dokumenty týkající se průběhu jednotlivých výběrových řízení a veřejných zakázek, jejichž zadavatelkou byla žalobkyně.

6. Ve zprávě o daňové kontrole ze dne 13. 3. 2023, která má celkem 162 stran, správce daně podrobně popsal své kontrolní zjištění k jednotlivým veřejným zakázkám zadávaným žalobkyní v rámci dotačního titulu. K celkem 15 výběrovým řízením na veřejné zakázky správce daně zpracoval v příloze zprávy o daňové kontrole seznam celkem 32 případů porušení rozpočtové kázně v celkové výši odvodu 2 795 271,98 Kč. Podle závěrů správce daně mělo k nejstaršímu porušení rozpočtové kázně dojít dne 13. 2. 2015 a k poslednímu dne 4. 11. 2015.

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.

7. Dne 17. 3. 2023 správce daně vydal platební výměr na odvod za porušení rozpočtové kázně, v jehož odůvodnění odkázal na správu o daňové kontrole.

8. Dne 14. 4. 2023 žalobkyně podala proti tomuto platebnímu výměru odvolání.

9. **Napadeným rozhodnutím** ze dne 13. 6. 2024, které bylo žalobkyni doručeno dne 17. 6. 2024, žalovaný změnil platební výměr tak, že snížil vyměřený odvod. V odůvodnění žalovaný reagoval na jednotlivé odvolací námitky, přičemž některým vyhověl, a proto také snížil výši odvodu pro porušení rozpočtové kázně. Závěry žalovaného nijak neovlivnily skutkové zjištění, že k porušení rozpočtové kázně mělo dojít jednotlivými skutky v období od 13. 3. 2015 do 4. 11. 2015.

Posouzení žaloby

10. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, že je věcně i místně příslušným soudem a napadené rozhodnutí je rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Soud rozhodl bez nařízení ústního jednání, neboť napadené rozhodnutí zrušil podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mělo za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.

11. Byť žalovaný dne 25. 3. 2026 požádal soud o stanovení lhůty pro vydání nového rozhodnutí, jímž by žalobkyni uspokojil, soud s ohledem na pokročilý stav rozpracování věci a v zájmu zkrácení délky soudního řízení i nezvyšování nákladů řízení ve věci rozhodl obratem sám.

Marné uplynutí prekluzivní lhůty pro vyměření odvodu

12. Žaloba sice neobsahuje výslovnou námitku prekluze práva žalovaného vyměřit odvod za porušení rozpočtové kázně, nicméně v jejím úvodu se žalobkyně kriticky pozastavila nad smysluplností vracení části dotace po takřka deseti letech a nad otázkou ochrany právní jistoty.

13. S ohledem na závěry nálezu Ústavního soudu ze dne 26. 2. 2009, sp. zn. I. ÚS 1169/07, je zdejší soud povinen z moci úřední přihlédnout k otázce prekluze práva orgánů finanční správy vyměřit odvod za porušení rozpočtové kázně bez ohledu na to, že žalobkyně k této otázce nevznesla plnohodnotnou právní argumentaci.

14. Podle § 44a odst. 11 rozpočtových pravidel *správu odvodů za porušení rozpočtové kázně a penále vykonávají finanční úřady podle daňového řádu. Porušitel rozpočtové kázně má při správě odvodů za porušení rozpočtové kázně postavení daňového subjektu. Finanční úřad poskytuje na vyžádání informace získané při správě odvodů správnímu orgánu, který rozhodl o poskytnutí prostředků ze státního rozpočtu, státních finančních aktiv, státního fondu nebo Národního fondu, a orgánu oprávněnému ke kontrole těchto poskytnutých prostředků, jakož i ke kontrole použití prostředků státního rozpočtu nebo jiných peněžních prostředků státu, jde-li o informace týkající se správy odvodu za porušení rozpočtové kázně; to platí i pro příslušný orgán Evropské unie a správní orgán, který se podílí na správě těchto prostředků poskytnutých ze zahraničí. Penále, které vzniklo v důsledku porušení rozpočtové kázně před vyměřením, je splatné do 30 dnů ode dne doručení platebního výměru.* ***Odvod a penále lze vyměřit do 10 let od 1. ledna roku následujícího po roce, v němž došlo k porušení rozpočtové kázně.*** (zvýrazněno soudem)

15. Jelikož se však jedná případ dotace poskytnuté z rozpočtu Evropské unie, je třeba přednostně před vnitrostátní právní úpravou aplikovat normy unijního práva (k tomu blíže viz rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 15. 7. 1964 ve věci C-6/64 *Costa vs. E.N.E.L.*):

16. Podle čl. 3 odst. 1 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství (dále jen „nařízení o ochraně finančních zájmů EU“) *promlčecí doba pro zahájení stíhání činí* ***čtyři roky od okamžiku, kdy došlo k nesrovnalosti*** *uvedené v čl. 1 odst. 1. Odvětvové předpisy mohou stanovit i kratší lhůtu, která však nesmí být kratší než tři roky.*

V případě pokračujících nebo opakovaných nesrovnalostí běží promlčecí doba ode dne, ke kterému nesrovnalost skončila. V případě víceletých programů běží promlčecí doba v každém případě až do definitivního ukončení programu.

Promlčecí doba pro stíhání se přerušuje každým úkonem příslušného orgánu oznámeným dané osobě, který se týká vyšetřování nebo řízení o nesrovnalosti. Promlčecí doba začíná znovu běžet od provedení každého úkonu způsobujícího přerušení.

Promlčení však nastane nejpozději ke dni, v němž uplynula lhůta rovnající se dvojnásobku promlčecí doby, aniž příslušný orgán uložil sankci*, s výjimkou případů, kdy bylo řízení podle čl. 6 odst. 1 pozastaveno* (poznámka: zvýraznění doplněno soudem).

17. Podle čl. 3 odst. 2 nařízení o ochraně finančních zájmů EU *lhůta pro výkon rozhodnutí, na základě kterého byla uložena správní sankce, činí tři roky. Tato lhůta běží ode dne, kdy rozhodnutí nabude právní moci.*

Přerušení a pozastavení se řídí odpovídajícími pravidly vnitrostátního práva.

18. Podle čl. 3 odst. 3 nařízení o ochraně finančních zájmů EU *si členské státy ponechávají možnost uplatňovat delší lhůtu, než která je uvedena v odstavci 1 nebo odstavci 2.*

19. Pro výklad unijního práva je v projednávaném případě významné, že Nejvyšší správní soud v obdobném případě usnesením ze dne 31. 7. 2024, č. j. 10 Afs 82/2024-52, položil Soudnímu dvoru Evropské unie následující předběžné otázky:

„1) Umožňuje nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. 12. 1995, o ochraně finančních zájmů Evropských společenství,

a) vnitrostátní úpravu, která ve smyslu čl. 3 odst. 3 tohoto nařízení stanoví delší lhůtu pro rozhodnutí ve věci (zde desetiletou), než která vyplývá z čl. 3 odst. 1 pododstavce čtvrtého nařízení, aniž by současně výslovně stanovila také samostatnou lhůtu pro zahájení řízení, tak jak ji upravuje ve svém čl. 3 odst. 1 pododstavec první nařízení 2988/95?

b) členskému státu jako počátek lhůty pro vydání rozhodnutí určit – namísto okamžiku, kdy k nesrovnalosti došlo – první den následujícího kalendářního roku?

2) V případě, že bude odpověď na část a) první otázky kladná, umožňuje nařízení 2988/95 členskému státu, který využil oprávnění podle čl. 3 odst. 3 tohoto nařízení, zahájit řízení ve lhůtě delší, než jaká plyne z čl. 3 odst. 1 pododstavce prvního nařízení 2988/95? Nebo je třeba – v případě, že vnitrostátní úprava zvláštní lhůtu pro zahájení řízení nestanoví – postupovat podle čl. 3 odst. 1 pododstavce prvního nařízení 2988/95 a zahájit řízení ve lhůtě tam stanovené?

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.

3) Je třeba v případě nesrovnalostí ve smyslu čl. 1 odst. 1 nařízení 2988/95, které vyvstaly při financování záměrů souvisejících s některou z politik Unie a v návaznosti na dotace poskytnuté částečně z unijních zdrojů a částečně ze zdrojů rozpočtu členského státu, postupovat jen podle nařízení 2988/95 (včetně lhůt a definic), tedy vztáhnout nařízení na nesrovnalost v celém jejím rozsahu? Nebo je třeba takto postupovat jen ve vztahu k oddělitelné části dotace poskytnuté z unijních zdrojů, a ve vztahu k oddělitelné části poskytnuté z rozpočtu členského státu naopak postupovat podle vnitrostátního předpisu?"

20. Soudní dvůr Evropské unie zodpověděl shora uvedené předběžné otázky rozsudkem ze dne 27. 11. 2025 ve věci C-539/24 *Mikroregion Porta Bohemica* takto:

„1) Článek 3 odst. 1 čtvrtý pododstavec a odst. 3 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství musí být vykládán v tom smyslu, že členský stát, který nevyužil oprávnění stanovit delší promlčecí lhůtu pro zahájení stíhání, než je čtyřletá lhůta stanovená v čl. 3 odst. 1 prvním pododstavci uvedeného nařízení, nemůže pro vydání rozhodnutí, kterým se ukládá sankce, stanovit absolutní promlčecí lhůtu, která by byla delší než dvojnásobek této čtyřleté lhůty.

2) Článek 3 odst. 3 nařízení č. 2988/95 musí být vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby členský stát stanovil počátek běhu absolutní promlčecí lhůty pro vydání rozhodnutí, kterým se ukládá sankce za vzniklou nesrovnalost, na první den kalendářního roku následujícího po kalendářním roce, v němž k této nesrovnalosti došlo. Tato lhůta začíná podle čl. 3 odst. 1 prvního pododstavce tohoto nařízení v každém případě běžet ode dne, kdy k nesrovnalosti došlo, nebo v případě opakované nebo pokračující nesrovnalosti ode dne, kdy tato nesrovnalost skončila.

3) Článek 3 nařízení č. 2988/95 musí být vykládán v tom smyslu, že promlčecí lhůty, které jsou v něm stanoveny, se vztahují na nesrovnalost, kterou je dotčeno financování projektu souvisejícího s některou politikou Evropské unie, i tehdy, když tato nesrovnalost poškozuje nebo může poškodit finanční zájmy Unie a zároveň finanční zájmy členského státu."

21. Ustanovení § 44a odst. 11 rozpočtových pravidel nerozlišuje mezi lhůtou pro *„zahájení stíhání"* a lhůtou pro vydání rozhodnutí, kterým se ukládá *„sankce"*, jako tomu činí čl. 3 nařízení o ochraně finančních zájmů EU. Namísto toho český zákonodárce stanovil obecnou prekluzivní lhůtu *„10 let od 1. ledna roku následujícího po roce, v němž došlo k porušení rozpočtové kázně"*, v jejímž rámci lze provést kontrolu, vést správní řízení a pravomocně uložit odvod za porušení rozpočtové kázně. Současně platí, že se tato prekluzivní lhůta nestaví po dobu vedení soudního řízení správního o žalobě proti rozhodnutí o uložení odvodu za porušení rozpočtové kázně (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 4. 2025, č. j. 9 Afs 45/2024-45, č. 4685/2025 Sb. NSS).

22. S ohledem na unijní právo, které má přednost před českou právní úpravou, je však nutné lhůtu podle § 44a odst. 11 rozpočtových pravidel chápat jako osmiletou, navíc počínající běžet již dnem, kdy k nesrovnalosti došlo. Samozřejmě pouze v případech, na které dopadá nařízení o ochraně finančních zájmů EU, což je i nynější věc, neboť žalobkynin projekt byl ze 100 % financován z Evropského fondu pro regionální rozvoj. Žalovaným implicitně zvolený výklad počátku a běhu prekluzivní lhůty vycházející z § 44a odst. 11 rozpočtových pravidel, které se nepřípustně v neprospěch žalobkyně odchylují od závazných pravidel unijního práva zakotvených v nařízení o ochraně finančních zájmů EU, soud nemůže akceptovat, přičemž v podrobnostech odkazuje na shora uvedený rozsudek Soudního dvora Evropské unie ve věci C-539/24 *Mikroregion Porta Bohemica*.

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.

23. Pro pořádek pak zdejší soud dodává, že čl. 3 odst. 1 alinea čtvrtá nařízení o ochraně finančních zájmů EU by mohl vzbuzovat dojem, že pojmem *„uložení sankce“* je míněno i její nepravomocné uložení rozhodnutím prvostupňového orgánu, a tedy že v takovém případě je možné prodloužení lhůty v souladu s čl. 3 odst. 1 alinea třetí nařízení o ochraně finančních zájmů pro účely odvolacího řízení a tím pádem překročení původní osmileté lhůty. Soudní dvůr Evropské unie však v rozsudku ze dne 6. 2. 2025 ve věci C-42/24 *Emporiki Serron AE – Emporias kai Diathesis Agrotikon Proionton* vysvětlil, že „[č]*lánek 3 odst. 1 čtvrtý pododstavec nařízení č. 2988/95 musí být vykládán v tom smyslu, že pokud členský stát využil možnost, kterou mu skýtá čl. 3 odst. 3 tohoto nařízení, totiž stanovit delší promlčecí lhůtu, než je čtyřletá promlčecí lhůta podle čl. 3 odst. 1 prvního pododstavce uvedeného nařízení, musí být absolutní promlčecí lhůta stanovená v tomto čl. 3 odst. 1 čtvrtém pododstavci vypočtena na základě této delší promlčecí lhůty.*“ Jinými slovy osmiletá promlčecí lhůta je nejzazší možnou lhůtou, ve které lze vydat rozhodnutí o uložení odvodu za porušení rozpočtové kázně v případech, které se týkají finančních zájmů EU.

24. V projednávané věci představuje nesrovnalosti ve smyslu čl. 1 nařízení o ochraně finančních zájmů ES orgány finanční správy sestavený seznam 32 případů porušení rozpočtové kázně, kterých se měla žalobkyně dopustit v rámci 15 výběrových řízení na veřejné zakázky. K prvnímu porušení rozpočtové kázně mělo dojít dne 13. 3. 2015 a k poslednímu dne 4. 11. 2015. Žalobkyně přitom rozporovala správnost jednotlivých dílčích závěrů žalovaného o porušení rozpočtové kázně, nikoliv časovou osu jako takovou. S ohledem na dispoziční zásadu proto soud časovou osu jednotlivých skutků nepřezkoumával. Pro účely běhu osmileté prekluzivní lhůty pro vyměření odvodu za porušení rozpočtové kázně je podstatné, že u posledních skutků ze dne 4. 11. 2015 tato lhůta marně uplynula dne 4. 11. 2023, u skutků dřívějších pak samozřejmě již dříve. Žalovaný však vydal napadené rozhodnutí až dne 13. 6. 2024 a právní moci nabylo dne 17. 6. 2024 – tedy po marném uplynutí unijním právem stanovené nejzazší možné prekluzivní lhůty pro uložení sankce, kterou v českém právu představuje odvod za porušení rozpočtové kázně.

25. Napadené rozhodnutí je proto nezákonné, neboť žalovaný nesprávně posoudil běh prekluzivní lhůty pro uložení odvodu za porušení rozpočtové kázně. Ke dni vydání napadeného rozhodnutí již bylo žalobkynino porušení rozpočtové kázně promlčené a odvod za porušení rozpočtové kázně nesměl být vůbec uložen. V úvahu přicházelo pouze zastavení řízení.

Sporné otázky vznesené v žalobě

26. Vzhledem k promlčení práva vyměřit odvod za porušení rozpočtové kázně se soud nezabýval spornými otázkami vznesenými v žalobě, neboť by to bylo zcela nadbytečné.

Závěr a náklady řízení

27. Na základě shora uvedeného soud napadené rozhodnutí zrušil podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mělo za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Vzhledem k tomu, že zjištěná vada dopadá i na platební výměr správce daně, který s ohledem na zjištěnou prekluzi nebude moci v řízení dále pokračovat, soud zrušil podle § 78 odst. 3 s. ř. s. i prvostupňové rozhodnutí (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 11. 2009, č. j. 1 Aps 2/2008-76, č. 1997/2010 Sb. NSS).

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.

28. Právním názorem, který vyslovil soud v tomto zrušujícím rozsudku, je žalovaný v dalším řízení vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

29. O náhradě nákladů rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně měla ve věci plný úspěch, a proto má právo na náhradu nákladů řízení. V řízení byla zastoupena advokátem, který není plátcem DPH (ověřeno nahlédnutím do administrativního registru ekonomických subjektů). Advokátu náleží odměna za 2 úkony právní služby po 3 100 Kč [příprava a převzetí zastoupení, sepis žaloby podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění účinném do 31. 12. 2024 (dále jen „advokátní tarif")] a 2 paušálních částek jako náhrady hotových výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Tedy 6 800 Kč bez DPH. S ohledem na přechodné ustanovení čl. II vyhlášky č. 258/2024 Sb. se na tyto právní služby nevztahuje navýšení advokátního tarifu účinné od 1. 1. 2025. Kromě náhrady nákladů právního zastoupení žalobkyni dále náleží též náhrada zaplaceného soudního poplatku ve výši 3 000 Kč. Celková výše náhrady nákladů řízení proto činí 9 800 Kč. Soud uložil žalovanému povinnost zaplatit tuto částku v přiměřené lhůtě do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobkyně (§ 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 64 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 31. března 2026

Mgr. Ing. Petr Šuránek v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.